

လှည်းတန်းမြေက ပေစာသုံးကောင်

(ကမ္ဘီရလူမော်)

လှည်းတန်းမြေက ပေတသုံးကောင်

နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး ပြီးခါစအချိန် ဖြစ်၏။

မိုးတစ်ပြိုက် လေတစ်ပြိုက် ရှိနေသေးသော်လည်း အေးရှားဝေါ(လ်) ဆောက်လုပ်ရေးမှ လှည်းတန်းစင်တာ အဆောက်အအုံအတွက် မြေကြီး တူးခြင်း လုပ်ငန်းခွင်ကို စတင်ဆောင်ရွက်နေ ကြ၏။

မိုးသည်းထန်နေသည့်ကြားမှ ပင် လက်သမားဆရာများ သည် မြေ ကွက်လပ်ကြီး၏ လေးဖက် လေးတန် လုံခြုံမှုရှိစေရန် သွပ်ပြားများ ကာ ရံခြင်းကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ကိုင်နေကြ၏။

ကံရွှေသည် ထိုလုပ်ငန်းခွင်၌ ညစောင့်တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသူဖြစ် ၍ ညနေ (၅) နာရီ အရောက်လာခဲ့ရ၏။

လုပ်ငန်းခွင် လုံခြုံရေးအတွက် အားမာန်အဖွဲ့ကို ငှားရမ်းခဲ့ရာမှ ကံ ရွှေ ပါလာရခြင်းဖြစ်ပြီး အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်မှာ ရဲဝန်ထမ်းဟောင်းကြီး ဦး စံရင်ဖြစ်၍ အသက် (၆၀) ကျော်သူ ဖြစ်သောကြောင့် အားလုံးက အဘစ် ဟု ခေါ်ကြလေ၏။ ဒုတိယခေါင်းဆောင်မှာ ဦးသာဒင် ဖြစ်၏။

ဦးသာဒင်သည် ဘာသာရေးသမားတစ်ယောက်ပီပီ ညဘက်တွင် ဘု ရားရှိခိုးခြင်း၊ ပုတီးစိပ် ခြင်းများ ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

မိုးထဲ လေထဲတွင် လက်သမားဆရာများ သည် တက်သုတ်နှင့်၍ လုပ်ကိုင်နေကြသော်လည်း အပြီးမသတ်နိုင်သေးဘဲရှိ၏။

(၆) နာရီထိုးသည် နှင့် ကံရွှေရှိရာ ကင်းတဲသို့ ဦးစံရင်ရောက် လာပြီး ‘ဒီမိုးက ဒီည တိတ်မယ့် ပုံ မပေါ်ဘူး။ ဂရုစိုက်နော် ကံရွှေ’ ဟု သတိပေးနေ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ပလတ်စတစ် ကောက်သလိုလိုနဲ့ သစ်သားအတိုအစတွေကို အလစ် သုတ်သွားတတ်ကြ တယ်ကွ’

‘သိပါတယ် အဘစံရာ’

‘မိုးချုပ်ရင် သွပ်ပြားဟနေတဲ့ နေရာတွေကို ပိုပြီးဂရုစိုက်ရမယ်’

‘သိပါတယ် အဘစံရာ’ ဟု စကားထပ်လိုက်သော ကံရွှေကြောင့် ဦးစံရင်သည် မသင်္ကာ သောမျက်လုံးဖြင့် ကြည့်၍ ‘မင်း အရက်သောက်လာသလား’ ဟု မေးလိုက်၏။

‘မသောက်ပါဘူး’ ဟု ဖြေလိုက်ရသော်လည်း အလုပ်လာစဉ်က လမ်း၌ ဝင်မော့လာခဲ့သော အရက်ရှိန်လေးက မပြယ်သေးဘဲ ရှိနေ၏။

‘အလုပ်ဝင်ချိန် အရက်သောက်မလာနဲ့ ကံရွှေ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘လက်သမားဆရာတွေ ပြန်တာနဲ့ မင်း ပြည်လမ်းမဘက်ခြမ်းကို သတိထားပါ။ သူတောင်း စားယောင်ဆောင်ပြီး လစ်ရင်လစ်သလို ဆွဲသွားတဲ့ ကောင်တွေကို မောင်းထုတ်၊ ကြားလား’

‘စိတ်ချပါ’

‘(၈) နာရီထိုးရင် သန်းဦးကို မင်းဆီ ငါ လွှတ်ပေးလိုက်မယ်’ ဟု ပြောပြီး ဘေးပတ် ပတ်လည်သို့ ဝေ့ကြည့်၍ ထွက်သွားတော့၏။

သွပ်ပြားကာရံခြင်း ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သဖြင့် လက်သမားဆရာများ သည် မိုးထဲ လေထဲတွင် အလုပ်သိမ်းနေကြသည် ကို တွေ့ရ၏။

(၈) နာရီ သံချောင်းခေါက်သံနှင့်အတူ သန်းဦး ရောက်လာ၏။

‘ဒီည ဘယ်လိုလဲကွ’ ဟု အထာစကားဖြင့် မေးလိုက်သဖြင့် ‘သိပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့် အလှည့် ကျွန်တော် မနွဲ့ပါဘူး။ ဒီမှာ ’ ဟု ပြောပြီး ရေ သန့်ဘူးများ နှင့်ရော၍ ဝှက်ယူလာခဲ့သော အရက်ပုလင်းများကို ထုတ်ပြ လိုက်၏။

‘အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်လေကွာ။ ဟဲ ... ဟဲ’ ဟု ပြောရင်း အရက်ပုလင်းကို ယူလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်၍ အလှည့်ကျ မော့သောက်နေကြလေ၏။

‘ထမင်းပေးပါ။ ထမင်းပေးပါ’

မိုးသံများကြားမှ ထိုအသံက မသဲမကွဲကြားလိုက်ရ၏။

‘ဟေ့ ... ဒီအချိန်ကြီး ဘာတွေလာတောင်းနေကြတာလဲကွ။ သွားကြ ... သွားကြ’ ဟု ကံရွှေက အော်၍ မောင်းထုတ်လိုက်ရ၏။

‘ဘာလဲ ကိုကံရွှေ’

‘မင်း မကြားဘူးလား။ နားမကောင်း၊ မျက်စိမကောင်းရင် အစောင့်မ လုပ်နဲ့ သန်းဦး’

‘မသိလို့ မေးတာပေါ့ဗျာ’ ဟု ဆို၍ ကံရွှေ ကြည့်သောနေရာဆီသို့ သန်းဦး လိုက်ကြည့်သော် လည်း မည်သည့်အရိပ်အရောင်မျှ မတွေ့ရဘဲ ရှိ

၏။

‘ကြည့်မနေစမ်းပါနဲ့ ကွာ။ ထည့်စမ်းပါဦး’

‘ဟ ... မြန်လှချည်လား ကိုကံရွှေ’

‘မင်းက နှေးတာကိုးကွ’

သန်းဦးသည် ဘေးမှ အရိပ်အခြည်ကို ထပ်အကဲခတ်လိုက်ပြီးနောက် တစ်ပုလင်း ထုတ်လိုက် ရပြန်၏။

‘ဖြည်းဖြည်းသောက်ပါဗျာ’

‘ငါက ပိုသောက်နေလို့ လား’

‘အဘစံ ရောက်လာရင် မကောင်းဘူးနော်’

ကံရွှေက ပုလင်းကို လှမ်းယူနေသဖြင့် သန်းဦးသည် ခွက်ထဲသို့ အညီအမျှ မတ်ကာလုပ် လိုက်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ခွက် အပြန်အလှန် သောက်နေကြပြန်၏။

‘ထမင်းပေးပါ၊ ထမင်းပေးပါ’

ကံရွှေ အသံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ပလတ်စတစ်အိတ်ခွံများ ခေါင်းတွင် ဆောင်း ထားပြီး ကုပ်ချောင်းချောင်းဖြင့် သွားနေသော လူသုံးယောက်ကို ဟနေသည့် သွပ်ပြားကြားမှ မြင်လိုက်ရသဖြင့် ‘လာကြပြန်ပြီလားကွာ၊ သွားကြ’ ဟု အော်၍ အနီးတွင် ရှိသော သံချွန်ချောင်းကို ကောက်ပြီး အစောင့်များ ရှိနေသည် ကို သိစေရန် ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ပြလိုက်၏။

‘ဝုန်း’

‘ကိုကံရွှေ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်တာလဲ’

‘မင်း နားကန်းနေလား။ (၂) ခါတောင် ရှိသွားပြီ။ အဲဒါ အလစ်သုတ် ကလေးကချေတွေကွ’

‘ဟာဗျာ ကိုယ့်ဘာကိုယ် သောက်စမ်းပါ။ ဇိမ်ပျက်ပါတယ် ကိုကံရွှေ ရာ’ ဟု ပြော၍ ချန်ထားရင် ရန်များ တယ်ဆိုသည့် အရက်စကားအရ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ကုန်အောင် သောက် လိုက်ကြသည့်အဖြစ်ကြောင့် သန်းဦး ရေချိန်လွန်ပြီး ဇက်ကျိုးသွားသဖြင့် ကံရွှေ ဇိမ်ခံရန် ပြင်လိုက် တော့၏။

‘ထမင်းပေးပါ။ ထမင်းပေးပါ’

ထိုအသံသည် နားထဲသို့ စူးဝင်လာလိုက်သလိုရှိပြီး ဇိမ်ပျက်သွားသော ကံရွှေသည် အနီးရှိ သံချောင်းကိုဆွဲ၍ အသံကြားရာဆီသို့ ဒေါသ တကြီးဖြင့် ပြေးထွက်သွားလိုက်၏။

‘ဘာလဲ၊ သူတောင်းစားယောင်ဆောင်ပြီး သစ်ခိုးမလို့ မဟုတ်လား။ ဒါမျိုးတွေ ရိုးနေပြီ။ သွားဆို သွားကြ၊ သွားကြ’ ဟု မောင်းထုတ်သော်လည်း ထိုလူများမှာ ပေစောင်းစောင်း ပေကပ်ကပ် လုပ်နေကြ၏။

‘မင်းတို့ သေသွားချင်သလား။ အခု ထွက်သွားကြ။ သေချင်ပြီနဲ့ တူတယ်။ ငါလုပ်မိတော့ မယ်’ ဟု ထပ်ကြိမ်းမောင်းလိုက်ရာ ရှေ့နှစ်ယောက်သောသူသည် အသာတကြည် ဆက်သွားသော် လည်း နောက်ဆုံးတစ်ယောက်က သွပ်ပြားကို ဆောင့်ကန်လိုက်၏။

‘ဝုန်း ... ဝုန်း’

ကံရွှေ ဒေါသပေါက်ကွဲသွားပြီး သွပ်ပြားကြားမှ နေ၍ ‘ကဲကွာ ... ကဲကွာ’ ဟု သံချွန်ဖြင့် ထပ်ခါ ထပ်ခါ ထိုးလိုက်သောကြောင့် ‘အား ... အား ... အား’ ဟု အော်သံများ နှင့်အတူ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်ကွ

ယံသ္မားတော့၏။
